

ഇസ്ലാമിക പ്രസ്ഥാനം അടുത്ത നൂറ്റാണ്ടിൽ

1997ലെ ഐ എസ് എം കേരള ഇസ്ലാമിക് സെമിനാറിൽ ചെറിയമുണ്ടം അബ്ദുൽഹമീദ് നടത്തിയ ഈ പ്രഭാഷണം പത്തുവർഷത്തിനു ശേഷവും ചിന്തയുടെ പുതുമകൊണ്ടും ദാർശനിക വൈഭവം കൊണ്ടും ഹൃദയപരമാകുന്നു.

കാലത്തിന്റെ മഹാപ്രവാഹത്തിൽ ഒരു തുളിയാതേ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനെ ഗണിക്കേണ്ടതുളളു. എങ്കിലും അഞ്ചോ ആറോ മാറ്റങ്ങൾ മനുഷ്യനാഗരികതയ്ക്കു തങ്ങളുടെ ചിന്തകളും വിലാസനകളും സമർപ്പിക്കുന്ന നൂറ് വർഷ കാലയളവ് ചരിത്രത്തിൽ വരുത്തുന്ന പ്രഭാവം ചില്ലറയായിരിക്കുകയില്ല. സായം പരക്കാനും തങ്ങളുടെ അറിവുകളെ പരപ്പിക്കാനും മനുഷ്യരാശി കർമ്മം നേടിയതായിരുന്നു 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പുലരിയിലെ ചുരുക്കം. വിമാനവും റേഡിയോയും ലോകത്തിന്റെ മുഖമുഖമായ മാറ്റിക്കളയുന്നതിനെപ്പറ്റി അന്നത്തെ തലമുറ അർദ്ധശതകവും അമ്പരപ്പോടും കൂടി ചിന്തിച്ചു. തുടർന്ന് അമ്പരപ്പിടുന്ന പലതും ഈ നൂറ്റാണ്ടി് കണ്ടു. പരമാണുക്കളെ വിഘടിപ്പിച്ചും സംയോജിപ്പിച്ചും അപാരമായ ഊർജം പുറത്തുകൊണ്ടു വന്നതാണ് തെളിയിക്കപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് ആണവോർജം വിപ്ലവത്തിനും സാഹസരത്തിനും എങ്ങനെയൊക്കെ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് വിശദീകരിക്കേണ്ടതില്ല. ആണവോർജത്തിന്റെ സാഹസരശേഷി ഹിരോഷിമിയിലും നാഗസാക്കിയിലും തെളിയിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ സ്മരണ ഇന്നും ലോകത്തെ നടുക്കുന്നു. തുടർന്ന്

ടെലിവിഷനും കമ്പ്യൂട്ടറും റോബോട്ടുകളും എണ്ണിത്തീർക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള ഇലക്ട്രോണിക് മഹാർഭുതങ്ങളും രംഗത്തുവന്നു. മനുഷ്യൻ പറക്കാൻ അന്തരീക്ഷം മാത്രമല്ല, ബഹിരാകാശവും അവന്റെ സഞ്ചാരമേഖലയാകുമെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടു. ചന്ദ്രനിൽ മനുഷ്യൻ കാലുകുത്തിയ ദിവസം മനുഷ്യരാശിയുടെ ചരിത്രത്തിലെ അവിസ്മരണീയമായ ദിനങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു. വിദൂരഗ്രഹങ്ങളിലേക്കാണ് ഇപ്പോൾ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അന്വേഷണങ്ങൾ നീളുന്നത്.

ഇതോടൊപ്പം ജീവശാസ്ത്ര-ആരോഗ്യശാസ്ത്രരംഗങ്ങളിലും വലിയ കുതിച്ചുചാട്ടങ്ങൾ നടക്കുകയായിരുന്നു. ജനിതക എൻജിനീയറിംഗ് ജൈവ-സസ്യ ശാസ്ത്രരംഗങ്ങളിൽ വലിയ ഇളക്കിമറിക്കലുകൾ നടത്തി. ടിഷ്യൂകൾച്ചറിലൂടെ വളർത്തിയെടുക്കപ്പെട്ട സസ്യജാലകങ്ങൾ കേരളത്തിൽ പോലും കാർഷികമേഖലയിൽ വിസ്തൃതങ്ങൾ വിരിയച്ചു. അവയവ മാറ്റങ്ങളും കൃത്രിമാവയവങ്ങളും മേക്രോ സർജറിയും മറ്റുമായി വളരെ വിസ്തൃതമായ കണ്ടെത്തലുകളും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും നടന്നു ആരോഗ്യരംഗത്ത്. ഈ മഹാവിസ്തൃതങ്ങളുടെ നിസ്സീമമായ ഈടുവ

യ്ക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനോടനുബന്ധിച്ച് സാമൂഹിക-സാങ്കേതിക മുന്നേറ്റങ്ങൾ പടുത്തുയർത്തുക എന്നത് ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ നിയോഗമായിരിക്കും. സുപ്തസോണിക്ക് വിമാനങ്ങൾക്ക് ശേഷം സഞ്ചാരവേഗതയുടെ കാര്യത്തിൽ ഭൗമ മേഖലയിൽ വലിയ കുതിച്ചുചാട്ടമെന്നും ഉണ്ടായില്ലെങ്കിലും ബൗദ്ധിക വ്യാപരങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അഭൂതപൂർവമായ ഗതിവേഗമാണ് മനുഷ്യൻ ആർജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇന്റർനെറ്റ് സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഇൻഫർമേഷൻ ഹൈവേയിൽ അടുത്ത നൂറ്റാണ്ടിൽ എന്തൊക്കെ അഭ്യുത്പാദനങ്ങളായിരിക്കും നടക്കുക എന്നത് പ്രവചനാതീതമാകുന്നു.

അഭൂതപൂർവമായ ഈ ഭൗതിക പുരോഗതി വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളിൽ വിവിധ അളവിൽ പ്രഭാവം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പുരോഗതിയുടെ സ്പർശം പോലും അനുഭവിക്കാത്ത അപൂർവ മനുഷ്യരും ലോകത്തുണ്ട്. എന്നാൽ മനുഷ്യത്വം എന്ന വാക്കിലൂടെ വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്ന ആശയത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഈ പുരോഗതി എന്തു പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്? മനുഷ്യനെ കൂടുതൽ സത്യസന്ധനും സ്നേഹസമ്പന്നനും ഉദാരനും ദീനാനുകമ്പയുള്ളവനും പരോപകാരിയും കുടുംബബാധ്യതകൾ നിറവേറ്റുന്നവനും മറ്റും ആക്കുന്നതിനു ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക മുന്നേറ്റം സഹായകമായോ? മനുഷ്യന്റെ വർത്തനങ്ങളെ കൂടുതൽ ഉതുകൂഷ്ണമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിൽ വികസിതരാജ്യങ്ങളെക്കാൾ വികസ്വരരാജ്യങ്ങൾ മികവും നേടിയിട്ടുണ്ടോ? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഉത്തരങ്ങൾ നിഷേധാത്മകമായിരിക്കുമെന്ന് മാത്രമല്ല, ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപഗ്രഥനം നടത്തിയാൽ നാഗരികതയുടെ സൂചനകൾ ഉയരുന്നതോറും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ സൂചകങ്ങൾ താഴ്ന്നുവരികയാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് തെളിയുകയും ചെയ്യും.

മനുഷ്യൻ ഒരു യാത്രികജീവിയാകുകയും അവനുവേണ്ടി അതിവേഗത്തിൽ 'ചിന്തിക്കുന്ന' യന്ത്രമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് അറിവ് നേടുന്നതിന്റെ അംഗീകൃതലക്ഷ്യം നല്ല മനുഷ്യനായി ജീവിക്കുകയും മനുഷ്യമഹത്വം വികസിപ്പിക്കുകയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ സാങ്കേതികപുരോഗതി ഈ ലക്ഷ്യത്തെ വിസ്തൃതമാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇന്ന് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം പണവും പ്രതാപവും നേടുക എന്നായി മാറിയിരിക്കുന്നു. മാനുഷികമൂല്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പഠനം പണവും പ്രതാപവും നേടാൻ അത്യാവശ്യമാണെന്നതിനാൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ട, ദൈവവിശ്വാസത്തെയും ധാർമികതയെയും മാറ്റിനിർത്തിയാൽ ശാസ്ത്രീയസമൂഹത്തിനു അതിന്റേതായ ഒരു ധാർമികത (മൊറാലറ്റി) വളർത്തിയെടുക്കാൻ കഴിയും എന്ന മുഖധാരണ മൂലം ആധുനിക സമൂഹം മതാധിഷ്ഠിത മൂല്യങ്ങളെ അവഗണിച്ചത് അപമാനവീകരണത്തിനു ആക്കംകൂട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ദുഷ്ഫലങ്ങൾ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും പ്രകടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസിക്കുകയും ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും വിശ്വസസ്തത പുലർത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടതോടെ മനുഷ്യർ തമ്മിൽ വിശ്വസ്തത പാലിക്കൽ ആത്മീയമായ ഒരു ആവശ്യമല്ലാതായിത്തീർന്നു. വിശ്വസ്തത കൊണ്ട് ഭൗതികമായ നേട്ടമുണ്ടെങ്കിൽ വിശ്വസ്തനാകാം. അതല്ല, വഞ്ചനയും കാപട്യവും കൊണ്ടാണ് ഭൗതിക നേട്ടമെങ്കിൽ ആ മാർഗം സ്വീകരിക്കാം എന്ന നിലപാടിൽ പലരും എത്തിച്ചേർന്നു. ഈ പ്രയോജനാത്മക ചിന്തയുടെ അധിനിവേശത്തോടെ മാനുഷിക ബന്ധങ്ങളുടെ മുഴുവൻ ഇണക്കുകണ്ണിയായിരുന്ന ആത്മാർത്ഥത ചോർന്നുപോയി. കുടുംബബന്ധങ്ങളെയാണ് ഈ ചിന്ത ഏറെ പിടിച്ചുലച്ചത്. പ്രയോജനം അഥവാ ആസ്വാദ്യത നഷ്ടപ്പെടുന്നതോടെ ഭർത്താവ് ഭാര്യയെയോ ഭാര്യ ഭർത്താവിനെയോ പരിത്യജിക്കുന്നു. പ്രയോജനമില്ലെന്ന്

സുവനീർ

കരുതപ്പെടുന്ന, വിഗലാംകരോ രോഗികളോ ആയ മക്കളും വൃദ്ധരായ മതാപിതാക്കളും പരിത്യജിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ചിന്തയായി ജീവിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് മനസ്സിന്റെ ചാഞ്ചാട്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും താൻ ഇനി ജീവിച്ചിട്ട് പ്രയോജനമില്ലെന്ന് തോന്നിയാൽ അയാൾ ആത്മഹത്യയിൽ പരിഹാരം കണ്ടെത്തുന്നു.

വിശ്വാസത്തിന്റെയും ധർമ്മബോധത്തിന്റെയും നിരാനുകൂല്യം ഏറെ തകർച്ചയുണ്ടായ മറ്റൊരു മേഖല സദാചാരത്തിന്റെയും സാമൂഹികനീതിയുടെയും മേഖലയാകുന്നു. ചെറുപ്രായം മുതൽ തന്നെ ശരിയായ ലൈംഗിക വിദ്യാഭ്യാസം നൽകിയിട്ടുള്ളവർക്കാൽ യുവാക്കളും യുവതികളും കുറ്റമറ്റ ലൈംഗിക ജീവിതം നയിച്ചുകൊള്ളുമെന്നും ഈ വിഷയത്തിൽ അപമാനം വഴികാണിക്കാൻ പഴഞ്ചൻ സദാചാരങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. വ്യാപകമായി പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതോടെ ലൈംഗിക അരാജകത്വം ആധുനിക സമൂഹത്തിൽ മുഖമുദ്രയായി മാറി. മനുഷ്യന്റെ ലൈംഗിക വർത്തനങ്ങൾ ജീവിതാന്ത്യം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന സൽഫലങ്ങളോ ദുഷ്ഫലങ്ങളോ ഉളവാക്കുന്നവയെന്ന കാര്യം ഒരു ഭൗതികവാദിക്കും നിഷേധിക്കാനാവില്ല. ദൈവവിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ലൈംഗികവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾ മരണത്തിനപ്പുറത്തേക്കും നീണ്ടുനിൽക്കുന്നു. എന്നാൽ ലൈംഗികതയിലെ തെറ്റും ശരിയും നിർണയിക്കാൻ യാതൊരു മാനദണ്ഡവും ആധുനിക ഭൗതിക സമൂഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഇല്ല എന്നതാണ് സത്യം. അതിന്റെ ഫലം ഏറ്റവും ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അടുത്ത നൂറ്റാണ്ട് അവസാനിക്കുമ്പോഴേക്കും പാശ്ചാത്യസമൂഹങ്ങൾ മിക്കവാറും പൂർണ്ണമായി ഫാർലൈസ് ആകുമെന്നാണ്. ഫാർലൈസ് അമേരിക്ക എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവായ ഡേവിഡ് ബ്ലാങ്കൺ ഹോൺ, കണ്ണും കരയും തുറപ്പിക്കുന്ന ഭാഷയിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മുഖം നന്നാക്കാൻ സാമൂഹികനീതിയെ സംബന്ധിച്ച ഘോഷണങ്ങൾ ഉപകരണാക്കുകയും രാഷ്ട്രീയ സാമ്പത്തിക ചൂഷണങ്ങളെയും കിടമത്സരത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ദ്രോഹ നടപടികളെയും നീതികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കപടനയമാണ് ആധുനികസമൂഹം മിക്കപ്പോഴും അനുവർത്തിക്കുന്നത്. പഴഞ്ചൻ സദാചാരത്തിന്റെ പിടിയിൽ നിന്ന് സ്ത്രീയെ സ്വതന്ത്രമാക്കുക എന്ന മുദ്രാവാക്യം ഉയർത്തിയ ആധുനിക സമൂഹം സ്ത്രീയെ സാമ്പത്തികമായ ചൂഷണത്തിനും ലൈംഗികപീഡനത്തിനും സാമൂഹികമായ അരാജകത്വത്തിനും കരുവാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

അപമാനവീകരണത്തിന് ആക്കംകൂട്ടുന്ന ആധുനികതയ്ക്ക് അപ്പുറത്ത് നാം കാണുന്നത്, വ്യാജദൈവങ്ങളെയും വ്യാജസിലന്മാരെയും കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള മതങ്ങളും കൾട്ടുകളുമാകുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തെ സംബന്ധിച്ചോ മുഷ്യജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചോ തുല്യതയോ വിശദീകരണം നൽകാത്ത, ജീവിതമേഖലകളിൽ കുറ്റമറ്റ മാർഗദർശനം നൽകാത്ത ഈ ദൈവങ്ങളും കൾട്ടുകളും ആത്യന്തികമായി ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത് അനുയായികളെ ഒരു തരം ഭക്തിലഹരിയിൽ മുക്കുകയും വേദനിപ്പിക്കാതെ ചൂഷണം ചെയ്യുകയുമാണ്. എന്നാൽ മൗലികമായ ജീവിതദർശനം തേടുന്നവരെ അതൊന്നും സംതൃപ്തരാക്കുകയില്ല.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സാക്ഷാൽ പ്രപഞ്ചനാമന്റെ മാർഗത്തിലേക്ക് മനുഷ്യരെ തിരിച്ചുവിളിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിനു പ്രസക്തിയേറുകയാണ്. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർധത്തിലും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവാർധത്തിലും യശസ്സോടെ തലയുയർത്തിയിരുന്ന ഭൗതിക പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും ദർശനങ്ങൾക്കും മങ്ങലേറ്റ സാഹചര്യത്തിൽ വിശേഷിച്ചും. നാഗരികവികാസം ഏറെ മലിനീകരണം സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

നൂവെന്നതും സമൂഹായ ഇസ്ലാമിക ദർശനത്തെ ആധുനിക യുഗത്തിൽ കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഘടകമാകുന്നു.

എല്ലാ യുഗപ്പകർച്ചകളെയും അതിവർത്തിക്കുന്നതാണ് പ്രപഞ്ചനാഥൻ മനുഷ്യരാശിയുടെ നന്മയ്ക്കായി അവതരിപ്പിച്ച ജീവിതദർശനം എന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. എന്നാൽ ഇസ്ലാമിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവരും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നവരുമായ മുസ്ലിംകൾ പ്രമാതമുക്കരല്ല. പ്രാചീനകാലത്ത് ഇസ്ലാമിക ദർശനത്തെ ഗ്രീക്ക് ദർശനവുമായി താരതമ്യം ചെയ്ത പണ്ഡിതന്മാർക്കും ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കും പറ്റിയ തെറ്റാണ് ഇസ്ലാമിന്റെയും മറ്റും രചനകൾ പരിശോധനാവിധേയമാക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും ബോധ്യമാകും. കമ്മ്യൂണിസവും സോഷ്യലിസവും ഡൈഷണികലോകത്തെ ഏറെ സ്വാധീനിച്ച യുഗത്തിലും ഇത്തരം തെറ്റുകൾ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. ചിലർ ഇസ്ലാമിനെ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ മതമായി അവതരിപ്പിച്ചു. ചിലർ ഇസ്ലാമിനെ ക്യാപിറ്റലിസത്തിനും കമ്മ്യൂണിസത്തിനും മധ്യേയുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയ സാമ്പത്തിക പ്രത്യയശാസ്ത്രമായി അവതരിപ്പിച്ചു. ഇസ്ലാമിന്റെ കമ്പോളത്തിൽ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിപണനമോ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെയും ക്യാപിറ്റലിസത്തിന്റെയും കമ്പോളത്തിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ വിപണനമോ ആയി വന്നു യഥാക്രമം ഈ അവതരണ രീതികളുടെ ലക്ഷ്യം. ഏതായാലും ഭൗതികമാത്രമായ ലക്ഷ്യങ്ങളും മാർഗ്ഗങ്ങളും മുഖിൽ ചൂണ്ടി ആവിഷ്കരിച്ച പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇസ്ലാമിനെ ചേർക്കുന്നത് ഇസ്ലാമിനെ മഹത്വമണിയിക്കുന്ന നടപടിയായിരിക്കില്ല എന്ന കാര്യം വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു. ശാസ്ത്ര ദൃഷ്ട്യാ ഇസ്ലാമിക പ്രമാണങ്ങളെയും ഇസ്ലാമിക ദൃഷ്ട്യാ ശാസ്ത്ര സത്യങ്ങളെയും വിശകലനം ചെയ്യുന്ന രീതിയിൽ ആതുപോലെ പലർക്കും തെറ്റുപറ്റിയിട്ടുണ്ട്. ഹോളിസം ചിലപ്പോൾ ആധുനികദർശനങ്ങളെ ഇസ്ലാമുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴും ഇതുപോലെ തെറ്റുപറ്റാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. താരതമ്യ വിശകലനങ്ങൾ നടത്തുമ്പോൾ തെറ്റുപറ്റാത്ത ദൈവിക ഗ്രന്ഥത്തെയും തെറ്റുപറ്റാവുന്ന മാനുഷിക വിശകലനങ്ങളെയും കൂട്ടിക്കുഴക്കാൻ ഇടയാകരുത്. ഒട്ടേറെ ഖുർആൻ പാക്യങ്ങളെ ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നതും കഴിഞ്ഞനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനദശകങ്ങളിൽ പുഴുതപ്പെട്ടതുമായ ഒരു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥം മിക്കവാറും നമുക്ക് കാലഹരണപ്പെട്ടതായിത്തോന്നുന്നത് ദൈവികവചനങ്ങളും മനുഷ്യചിന്തയും കൂട്ടിക്കുഴക്കുന്നതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തിന് ഉദാഹരണമാകുന്നു. സഹസ്രാബ്ദങ്ങളെ അതിജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ദൈവികവചനങ്ങളെ ദശാബ്ദങ്ങളുടെ അതിരുകൾക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങുന്ന മനുഷ്യചിന്തകളുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ തളച്ചുനിൽക്കുന്നത് ഇസ്ലാമിനോ ദൈവികഗ്രന്ഥത്തിനോ ഉള്ള സേവനമാകില്ല.

മതവും വിശ്വാസികളും യുഗപ്പകർച്ചകളിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഉടലെടുക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രശ്നം നൂതനമായ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളോട് മതത്തിന്റെ വക്താക്കൾ സ്വീകരിക്കുന്ന സമീപനം എന്തായിരിക്കണം എന്നതാകുന്നു. ഭൂമിയല്ല, സൂര്യനാണ് പരമയുഗ്മത്തിന്റെ കേന്ദ്രമെന്ന് കോപ്പർ നിക്കലും ഗലീലിയായും തെളിയിച്ചപ്പോൾ ക്രൈസ്തവസഭകൾ സ്വീകരിച്ചു ചിതറിപ്പിരിയ്ക്കുകയും അടിച്ചമർത്തലിന്റെയും സമീപനത്തിന്റെയും പ്രത്യാഘാതങ്ങളിൽനിന്ന് ലോകം ഇപ്പോഴും മുക്തമായിട്ടില്ല. ഭൂമി കാളക്കൊമ്പുകളിലാണിരിക്കുന്നതെന്നും കാളക്കൊമ്പ് ചുവടുത്തുവോഴാണ് ഭൂകമ്പമുണ്ടാകുന്നതെന്നും സ്വർഗത്തിലെ മറ്റു വൃക്ഷത്തിന്റെ കായ് പൊട്ടിത്തെറിച്ചാണ് മേഘമുണ്ടായതെന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥം ഉരുവിട്ടുപരിച്ച പണ്ഡിതന്മാർ

മുസ്ലിംസമൂഹത്തിലും ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾക്കെതിരിൽ മുഖം തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചന്ദ്രയാത്രയ്ക്കു ഒരുക്കങ്ങൾ നടക്കുന്ന സമയത്ത് അത് തീർത്തും അസാധ്യമാണെന്നും വിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ വ്യാപകമായി പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മതത്തെ പരിഹാസ്യമാക്കിത്തീർത്ത പണ്ഡിതന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഇന്നും ആധുനികനാഗരികത രംഗത്തിറക്കിയ പുത്തൻസാമഗ്രികളെയും നൂതനപ്രവണതകളെയും ത്യാജ്യശാഹ്യ വിവേചനത്തിനു വിധേയമാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മുസ്ലിം പണ്ഡിതരും പ്രബോധകരും വേണ്ടത്ര വിജയിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയാറായിട്ടില്ല.

കാലഹരണപ്പെടാത്ത രണ്ടു പ്രമാണങ്ങൾക്കു മാത്രം അപ്രമാദിത്വം കല്പിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവികമതം പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതിൽ മുഴുകിയ ഇസ്ലാഹി പ്രസ്ഥാനത്തിനു യുഗപ്പകർച്ചകൾക്കിടയിൽ ആശയപരമായ പരിക്കുകളേൽക്കാതെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. മതത്തിൽ നൂതനനിർമ്മിതികൾ പാടില്ലെന്നും എന്നാൽ ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ മതതത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാകാത്ത നൂതനനിർമ്മിതികൾ ആകാമെന്നും അടിസ്ഥാനപ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിച്ച ഇസ്ലാഹി പ്രസ്ഥാനത്തിനു നിത്യനൂതന ലോകത്തോടൊപ്പം പ്രയാണംചെയ്യാനും നൂതനപ്രവണതകളിൽ ധർമ്മവിരുദ്ധരായവർക്കെതിരിൽ ബോധവൽക്കരണം നടത്താനും ഒരുപോലെ സാധിച്ചു. എങ്കിലും ഭൗതികവും ബൗദ്ധികവുമായി അനുസ്യൂതം മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോകത്തിനു മുന്നിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ ദാർശനിക വ്യതിരിക്ത വ്യക്തമായും വ്യാപകമായും തെളിയിക്കുന്നതിൽ ഇസ്ലാഹി പ്രസ്ഥാനം പൂർണ്ണമായും വിജയിച്ചുവെന്ന് ഉറപ്പുപറയാനാവില്ല. ആധുനികലോകം ഉയർത്തുന്ന എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഇസ്ലാമികമായ പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുകയും നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിലും ഏറെ മുന്നേറാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മതപരമായ പഠനഗവേഷണങ്ങളെയും പ്രബോധനപ്രയോഗവൽക്കരണ യത്നങ്ങളെയും സമ്പുഷ്ടമാക്കാൻ ബഹു മുഖമായ കഴിവുള്ളവർ താല്പര്യപൂർവ്വം മുന്നോട്ടുവന്നാൽ മാത്രമേ ഈ രംഗങ്ങളിൽ നിർണായകമായ നേട്ടങ്ങളുണ്ടാവൂ. അവശേഷിക്കുന്ന അപര്യാപ്തതകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനാകട്ടെ, അടുത്ത നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പടിവാതിൽക്കൽ നിൽക്കുമ്പോൾ നാം മുൻഗണന നല്കുന്നത്. അടുത്ത നൂറ്റാണ്ട് നമുക്ക് മുന്നിൽ തുറന്നുകാണിക്കുന്ന ആശയപ്രപഞ്ചത്തെയും നമുക്ക് കാഴ്ചവെക്കുന്ന സാങ്കേതിക ഉപാധികളെയും തൗഹീദിന്റെ ദർശനം പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന രംഗത്തു മുതൽക്കൂട്ടാകാൻ ഇസ്ലാഹി പ്രസ്ഥാനത്തിനു സാധിക്കുമാറാകട്ടെ. □